

– Cipriano Luis Jiménez Casas –

Psiquiatra, psicoanalista (AEPP). Vicepresident i Director General de la Fundació Menela. Vigo

Salutació¹

En Josep Mª Brun es va posar en contacte amb nosaltres per fer-nos una entrevista-reportatge sobre la trajectòria de la Fundació Menela (FM) per al primer número de la *Revista eipea*, alhora que homenatjava el 40è aniversari del Centro de Educación Especial Menela, 1976-2016, germen de la nostra actual Xarxa de Serveis de FM (*Menela: Quaranta anys teixint la xarxa*. Revista *eipea*, nº 1, novembre 2016, pp. 62-67).

Una cop acceptada l'entrevista, la contraprestació a l'equip format per en Josep Mª Brun Gasca, la Susanna Olives Azcona i la Núria Aixandri Rotger no podia ser altra que: "una ensarronada, una trobada de feina informal entre els nostres equips, que finalment va esdevenir una reflexió enriquidora i conscienciosa sobre el món dels autismes i l'evolució de les mirades i les prioritats des dels professionals i les institucions". Els dies de "l'ensarronada" van ser pocs, però ben aprofitats. Al treball professional s'hi va afegir, no podia ser d'altra manera, la qüestió cultural i lúdica.

Durant els dies 3, 4 i 5 de juliol de 2016, vam compartir a Vigo sessions de treball amb els responsables de cadascun dels serveis de FM (diagnòstic i atenció primerenca), Centro EE Menela i Centro de Día y Residencial Castro Navás per a persones adultes amb Autisme, mostrant-los, l'avui inaugurada, Nueva Residencia per a persones amb autisme, en procés d'envelliment o en situació de greu dependència, que completa la denominada *Red de FM para el Autismo y la Dependencia*. Tot havia començat l'any 1976, amb la posada en marxa del Centro Menela, amb les mateixes inquietuds, expectatives i no pocs problemes, compartits amb el Centre Carrilet, fundat per la Llúcia Viloca i Novelles tres anys abans a Barcelona. La intensa relació amb Carrilet va ser possible en coincidir a Ginebra en el període 1968-72 amb la Llúcia a la Clínica Psiquiàtrica Universitària de Bel-Air, que dirigia el professor "patró" J. de Ajuriaguerra.

El convit que ens fan per a la Salutació del proper nº 3 de la *Revista eipea* ens fa

reflexionar sobre el que va succeir amb la nostra pròpia revista *Maremagnum*, editada per la Federació Autismo Galicia i que jo mateix dirigeixo des de fa 20 anys (www.autismogalicia.org), amb la que vam voler destacar la rellevància de l'autisme com un trastorn en el què hi ha poques certeses sobre el seu origen, així com l'augment de casos, cada cop més, en infants en edat escolar. El Trastorn de l'Espectre de l'Autisme (TEA), tal com es tracta de definir-lo actualment, és objecte d'investigació arreu del món i suposa un repte tant per a científics, educadors com terapeutes.

Les revistes *eipea* i *Maremagnum* compartim un lloc comú: l'"escolta i pensament dels autismes". La diversitat humana, contemplada des del vessant més positiu, posant l'accent sobre el potencial que les persones amb autisme tenen i no només sobre les seves dificultats. Acceptar l'altre, que és diferent en una societat heterogènia, suposa el més gran dels reptes pels que ens dediquem a aquest tipus de trastorn, en les seves múltiples i diverses manifestacions. Cada cas, i això ho sabem prou bé, és diferent i per això les necessitats són molt heterogènies.

La persona amb autisme, no hem d'oblidar-ho, és portadora d'una història personal única i d'una vida psíquica específica, per la qual cosa se l'ha de considerar com a un individu capaç, la naturalesa i importància del qual és necessari reconèixer i, en funció d'això, oferir-li allò que necessiti per a una vida social. Quan ens pregunten perquè ens dediquem al problema dels autismes, la nostra resposta és que és útil i apassionant sentir-se atret per les diferències (diversitat). Ser, com diu en Theo Peeters, una espècie d'"aventurer mental" i "tenir el coratge de treballar sol al desert". La formació en aquest camp mai no s'acaba, per això els professionals que persisteixen en ser al seu pedestal, no són necessaris en aquest terreny.

Som contraris a la normativització, tant en l'abordatge com en el tractament dels autismes. Temes que, òbviament, estan directament relacionats amb l'educació, la política i els tractaments psicològics.

També aquí, Freud ens donava les seves claus de que malauradament hi ha tres qüestions impossibles de resoldre: la pròpia educació, el govern dels pobles i, per descomptat, el guariment.

Estem convençuts de que l'equip responsable d'*eipea* té en compte les passions de les que parlava en Bertrand Russell: "L'ansia d'amor, la recerca del coneixement i una insuportable pietat pel patiment de la humanitat". Passions que van portar a aquest gran pensador d'un lloc a l'altre, per una ruta canviant, sobre un profund oceà d'angoixa fins a la vora mateixa de la desesperació. Mai no farà nosa llegir a aquest apassionat autor de "*Perquè no sóc cristià*" de cara a un futur més esperançat.

Un altre tipus de qüestions que ens venen al cap, i que des de Galícia ens agrada compartir amb els nostres amics d'*eipea*, està en relació amb les següents preguntes: Quin serà el futur de les nostres revistes *Maremagnum* o *eipea*, en funció de l'auge de las xarxes informàtiques i les noves tecnologies? Sobreviurem en un món canviant i complex, dominat pels grans mitjans i empreses del sector? Segu-

rament, projectes com el d'*eipea* podran navegar millor en mars convulsos, per les seves pròpies dimensions, i seran menys vulnerables que les grans empreses editorials. Projectes similars, tant al món de la cultura com al social, han tingut una vida breu. Això pot provocar frustracions. Causes? Sempre se'n parla de les econòmiques, però em temo que hi ha moltes altres circumstàncies a tenir en compte. La determinació, el treball sostenible i el recolzament d'algunes entitats o associacions, poden ser claus i assegurar el futur d'*eipea*, com esdevingué en el nostre cas amb *Maremagnum*. Com va dir el nostre gran escriptor Álvaro Cunqueiro: "*Mil primaveras más per a eipea*".

Els articles d'*eipea* constituïran, amb el temps, un fons bibliogràfic important de col·laboracions, que garantirán el seu accés i difusió a través d'Internet.

Els professionals que actuen en el món dels autismes o treballen amb aquest col·lectiu -estudiants de psicologia, pedagogia, medicina, ciències socials i de l'educació, infermeria, magisteri, etc.-, seran els que més es beneficiaran dels continguts que vagi publicant *eipea*. ●

¹ Traducció realitzada de l'original en castellà per l'Equip *eipea*.